

РЕШЕНИЕ 2001/887/ПВР НА СЪВЕТА

от 6 декември 2001 година

за защита на еврото срещу подправяне

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и в частност член 31 и член 34, параграф 2, буква в),

като взе предвид инициативата на Република Франция¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. за въвеждане на еврото³ определя 1 януари 2002 г. за пускане в обръщение на валутата, деноминирана в евро, и задължава участващите държави-членки да гарантират подходящи санкции срещу подправката и фалшифицирането на банкноти и монети в евро.
- (2) Мерките за защита на еврото, въведени с предишни актове, следва да се допълнят и засилят чрез разпоредби, гарантиращи тясно сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки, Европейската централна банка, националните централни банки, Европол и звеното „Европейско правосъдие“ за ограничаване на престъпленията, свързани с подправката на еврото.
- (3) На 29 май 2000 г. Съветът прие Рамково решение 2000/383/ПВР за повишаване на защитата срещу подправката, чрез наказателни и други санкции, във връзка с въвеждането на еврото⁴.
- (4) На 28 юни 2001 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 1338/2001 за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу подправка⁵ и Регламент (ЕО) № 1339/2001 за разширяване на действието на Регламент (ЕО) № 1338/2001 за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу подправка, включвайки онези държави-членки, които не са възприели еврото като своя единствена валута⁶,

РЕШИ:

¹ ОВ С 75, 7. 3.2001 г., стр.1.

² Становище от 23 октомври 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ L 139, 11. 5.1998 г., стр.1.

⁴ ОВ L 140, 14. 6.2000 г., стр.1.

⁵ ОВ L 181, 4. 7.2001 г., стр.6.

⁶ ОВ L 181, 4. 7.2001 г., стр.11.

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото решение:

- а) „подправени банкноти” и „подправени монети” са банкноти или монети, определени като такива в член 2 от Регламент (ЕО) № 1338/2001;
- б) „подправка или престъпления, свързани с подправка на еврото” е, по отношение на еврото, поведението, описано в член 3 до 5 от Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета;
- в) „компетентни органи” са органите, определени от държавите-членки да централизират информацията, в частност националните централни служби, и да разкриват, разследват или наказват подправката и престъпленията, свързани с подправка на еврото;
- г) „Женевска конвенция” е Международната конвенция за борба с подправката на парични знаци, подписана в Женева на 20 април 1929 г. и Протоколът към нея;
- д) „Конвенция за Европол” е Конвенцията от 26 юли 1995 г. за създаване на Европейска полицейска служба⁷.

Член 2

Експертиза на банкноти и монети

Държавите-членки гарантират, че при разследването на подправка и на престъпления, свързани с подправката на еврото:

- а) необходимите експертизи на банкноти, за които съществува подозрение, че са подправени, се извършват от Национален център за анализ (НЦА), определен или създаден съгласно член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1338/2001; и
- б) необходимите експертизи на монети, за които съществува подозрение, че са подправени, се извършват от Национален център за анализ на монети (НЦАМ), определен или създаден съгласно член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1338/2001.

Член 3

Изпращане на резултатите от експертизите

⁷ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 2. Конвенция, последно изменена с Протокол от 30 ноември 2000 г. (ОВ С 358, 13.12.2000 г., стр. 2).

Държавите-членки следят резултатите от експертизите, извършени от НЦА и НЦАМ съгласно член 2, да се предоставят на Европол в съответствие с Конвенцията за Европол.

Член 4

Задължение за предоставяне на информация

1. Държавите-членки следят за това, националните централни служби, посочени в член 12 от Женевската конвенция, да предоставят на Европол, в съответствие с Конвенцията за Европол, централизираната информация за разследванията на подправка и на престъпления, свързани с подправката на еврото, включително информацията, получена от трети страни. Държавите-членки и Европол си сътрудничат с оглед да определят подлежащата на съобщаване информация. Тази информация включва най-малко данни за самоличността на замесените лица, данни за естеството на престъпленията, обстоятелствата, при които са разкрити престъпленията, обстоятелствата, при които е извършено изземването и връзката с други случаи.

2. При разследването на подправка и на престъпления, свързани с подправката на еврото, компетентните органи на държавите-членки използват, ако е необходимо, средствата, предлагани от Временното звено за съдебно сътрудничество и съответно средствата за сътрудничество, предлагани от звеното „Европейско правосъдие“ след неговото създаване, в съответствие с разпоредбите, предвидени в документите за създаване на Временното звено за съдебно сътрудничество и на звеното „Европейско правосъдие“.

Член 5

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила от деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейската общност*.

Съставено в Брюксел на 6 декември 2001 година.

За Съвета:
Председател
M. Verwilghen